

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעט" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף סג.

1. **ומלמעלן ניסוך היין והמים**, וברמב"ם מעה"ק ב' א' כתב והיה יוצק על היסוד והוא יורד לשיתין, והוא לכאורה נגד המבואר במשנתנו ובסוכה מח. שהיו שני ספלין ע"ג המזבח ובהם היו מנסכים

התשובות

1. עיי"ש בנו"כ על הרמב"ם מה שיישבו, ובאבן האזל כתב שבא לומר שמן הספלין היה מקלח ליסוד ומשם היה יורד לשיתין ולא כפירוש רש"י ותוס' שם שמראש המזבח, או מהספל יורד ישר לשיתין, ועי' ספר הליקוטים על הרמב"ם (פרנקל) שם, בשם הגר"ז **ובעמק ברכה** ניסוך המים ב', וע"ע **כסף משנה** שם שחילק בין ניסוכי החג לשל כל השנה **וביאר בצפנת פענח**, שניסוכי החג היו הקרבן עצמו ולכן היו צריכים יסוד, ועי' **ברכת הזבח ומרכבת המשנה** שתירצו באופן אחר, ועיי"ש **רדב"ז** אי קרן דרומית מערבית מעכב בניסוך.

הערות, הארות, ומראי מקומות

תודה כל, בעיקר הדבר אם היה כבש במשכן, עי' קרן אורה ופנים יפות ויקרא א' ז'.
חוץ מכבשו של מזבח שהיה וכו', ועי' צאן קדשים, ברכת הזבח, ופנים מאירות איך לפי זה תפס בקרקע המקדש לב' אמה אחר שהשיפוע הוא באורך זה למטה בקרקע היה צריך להיות פחות.
בזכרותא, עי' רש"י ותוס' והגה' שיטמ"ק, ובגליון גרס ובזוטרטא, היינו המקום הקטן שבגודל, ומכאן הוכיח בשו"ת מהר"ם מרוטנבוך ח"ד רלט' דבכל מקום דכתיב גודל משערים בעביו.
על קרן דרומית מערבית, וברע"ב גרס מערבית דרומית, עי' טהרת הקודש מה נ"מ בזה.
ושיירי הדם, עי' רש"י דקאי על החיצונות, והמקור לכך הוא בדף נג, ועי' רש"י דלמ"ד מבח בצפון קאי גם על הפנימיות.

כל העולין למזבח עולין דרך ימין, ועי' שו"ע או"ח קמא' ז' מה שהביא מתרומת הדשן שהעולה לתורה עולה מדרך קצרה, ועי' הגהות חת"ס שם שהקשה עליו מסוגיין, ויישב דאולי שם איירי ששתי הדרכים מצד ימין.

ע"ב

ומקיפין, והטעם שמקיפין ולא החזרים על עקבותיהן, עי' רש"י כאן ובמשנה סוכה מח, ועי"ש ריטב"א, וברש"ש כאן.

עולין דרך ימין ויורדין דרך שמאל, וברש"י ביאר דקאי על הכבש, והטעם עי' לקמן סד: וביומא מג: שאין זה נאה שיאריכו שלא לצורך, ושם ביאר דמה שכה"ג ביו"כ עולה באמצע משום שזה כבודן וחיבתן של ישראל, ולפי זה מובן למה הרמב"ם לא כתב להלכה זו רק בהל' יו"כ ב' ה', דרך שם זה דין.

לגבי דברים הנעשים בקרנות למטה אם היו צריכים להקיף דרך ימין, עי' רש"י כאן ד"ה ל-ג, ועי' רש"י לעיל נג. ד"ה אף.

תודה מנחה, עי' שיטמ"ק בשם מהר"פ איך רש"י יישב בדבריו את תמיהת התוס'.

תודה מה, במה שכתבו "ויש לדחות" את מה שהעירו על קושיית רש"י שרואים שלא אומרים כ"ש ממנחת חוטא לחטאת העוף, ולא ביארו דבריהם, עי' טהרת הקודש.

באו"ד, עי' שיטמ"ק מממהר"פ מה שהביא מהריב"א לקיים גירסת הספרים, ובעיקר יסודו שקידוש כלי בעי צפון, עי' אבי עזרי מעה"ק יב' יב' מה שיסד בדבריו שלא נאמר אלא למנחת חוטא, וע"ע מנחת אברהם מנחות פז:.

באו"ד, בגירסת רבינו חיים, עי' שיטמ"ק בשם מהר"פ חבשם ריב"א,

באו"ד, בגירסת ר"ת, עי' גליון הש"ס מה שהקשה, ויעי' עולת שלמה צאן קדשים ומצפה איתן מה שכתבו לתרץ.

ומה מנחה בקרן מערבית דרומית אף חטאת בקרן מערבית דרומית, ועי' רש"י שהלימוד הוא על הזאת דמה שהוא עיקר עבודתה, ודקדק בחי' הגר"ז מנחות ב: דהוא דין במקום נבודה ולא במקום הזאה, ועי' תוס' אף למה לא יליף מליקה, ע"ע חק נתן שפ"א וטהרת הקודש, ודעת הרמב"ם מעה"ק ז' ו' דקאי גם על המליקה, עי' חי' הגר"ז שם ומנחת אברהם, ועי' באחרונים דלעיל שדנו אי קרן מערבית דרומית מעכבת או שאינה רק לכתחילה.

דתינא לפני ה' יכול במערב וכו', בבאור מחלוקת ת"ק ור"א, עי' רש"י כאן ובהרחבה בסוטה יד:; ובתוס' שם, ולדבריו נחלקו האם בזבח באמצע או בצפון, ועי' מאירי שם שפירש באופן אחר ונחלקו מהו לפני ה' האם כל המערב או רק כנגד החלל, עיי"ש שיטמ"ק, ובעזרת כהנים תו"כ צו ב' ד',

מליקה בכל מקום במזבח, בתוספתא ז' ב' איתא בכל מקום בעזרה, ועי' ראב"ד ור"ה קינים א' א' שנחלקו בזה, ושיטת הרמב"ם מעה"ק ז' ו' שנעשית לכתחילה בקרן מערבית דרומית, עיי"ש רדב"ז ולח"מ אי זהו מה"ת, ובדיעבד כתב שם ה"ט דבכל מקום ע"ג המזבח כשר, ועי' חי' הגר"ז, ובמנחת אברהם ומקדש דוד כח' ד'.

ובלבד שיתן מחוט הסקרא ולמטה, משמע דמעכב, וכן איתא לקמן סו. שחטאת העוף שעשאה למעלה פסולה, ובתוס' שם כתבו דהבשר אינו נאכל אבל בעלים מתכפרים, וברמב"ם פסוהמ"ק ז' ה' משמע דנפסל לגמרי, עי' בגר"ז מנחות ב: שביאר על פי היסוד שהלמטה אינו רק מקום הזאה אלא מקום עבודה, ועי' מנחת אברהם.

מדם הנפש, עי' ראב"ד ור"ה קינין א' א' מנין המקור, ועי' פי' הראב"ד לתו"כ יח' ח', ועי' מקדש דוד ז' ב'.

ה"ק מלקה בכל מקום במזבח כשירה, עי' פרש"י, וברמב"ם מעה"ק ז' ט' כתב ואם הזה בכ"מ כשירה וכו' ובלבד שיתן מחוט הסקרא ולמטה מדם הנפש, והקשו מסוגיין, עיי"ש נו"כ, שפת אמת קרן אורה ואבן האזל, וע"ע מנחת אברהם לקמן סו. וחי' הגרמ"ש שפירא.

דיני קרבנות העוף

קרבת העוף אינו רק קדשי קדשים, ורק חטאת ועולה, ובא מן הזכרים והנקבות כאחד, תורים- גדולים, בני יונה-קטנים, וכשר בעל מום אבל לא מחוסר אבר, אין עושה תמורה ולא נפדה בבע"מ אינו בקרבנות ציבור, ואין לו נסכים, ולא סמיכה ויודיו, צריך כהן משעת מליקה, ונעשית ממול ערפן, בעולה שני סימנים ומבדיל, ובחטאת סימן אחד ואינו מבדיל, עולת העוף נעשית בקרן דרומית מזרחית למעלה, וחטאת העוף בכ"מ ע"ג המזבח, אין קבלה והולכה, והזאה- בעולת העוף ממצה דמה בקרן דרומית מזרחים למעלה, וחטאת העוף בקרן דרומית מערבית למטה, וממצה שיירי הדם אל היסוד, ועולת העוף כולה מוקטרת כליל לה', וחטאת העוף כולה נאכלת לכהנים.

לע"נ הג"ר בן-ציון חיים בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'

להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל שלח

בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

קו "ישיבישע בלאט" לשמיעת השאלות והתשובות מידי יום - 0795255901